

K NOZ § 491:

§ 491

(1)

Plod je to, co věc pravidelně poskytuje ze své přirozené povahy, jak je dáno jejím obvyklým účelovým určením a přiměřeně k němu, ať s přičiněním člověka nebo bez něho.

(2)

Užitky jsou to, co věc pravidelně poskytuje ze své právní povahy.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 489 až 493

0 0 1

05/03/2018 / Petr Bělovský

plod v římském právu

0 1 0

05/09/2014 / Admin Tým

§ 404 ABGB - zdroj inspirace

0 0 0

05/09/2014 / Admin Tým

§ 110 část první, kniha druhá...

0 1 0

05/09/2014 / Admin Tým

§ 220 část první, kniha devátá...

0 0 1

05/03/2018 / Petr Bělovský

Corpus Iuris Civilis

0 0 0

31/03/2018 / Petr Bělovský

Corpus Iuris Civilis

0 0 0

PLOD V ŘÍMSKÉM PRÁVU

05/03/2018 / Petr Bělovský

Vymezení plodů, tak, jak je nalezneme v tomto ustanovení, vychází ve své podstatě z chápání plodů v římském právu, ovšem pouze částečně, protože občanský zákoník zná vedle plodů také užitky, pod nimiž musíme rozumět výnosy (viz Důvodová zpráva, s. 488). Římské právo je sice znalo také, ale označovalo je jinak. Plody vymezené občanským zákoníkem jsou v římském právu plody přirozenými (fructi naturales). Jedná se nejen např. o mláďata zvířat, ovoce, plodiny (ve smyslu obilí), ale počítala se mezi ně také např. vlna či tuk domácích zvířat. Pod plody římské právo řadilo také plodiny, což bylo zejména obilí, zelenina, ale rovněž např. hlína nebo dřevo. Užitky jsou pak v římském právu označovány jako plody civilní (fructi civiles), přičemž podstata obou je stejná.

Jako typický příklad lze uvést zejména úroky, nájemné nebo pachtovné. Aby takovéto výnosy byly za plody považovány a zejména, aby věc, která je přinášela, měla povahu věci plodonosné, vyžadovalo římské právo, aby byla k získávání výnosů (civilních plodů) používána opakovaně a pravidelně.

Zatím žádné diskuzní příspěvky